

Riktlinjer för marknadskontroll av produkter, m.m.

Sammanfattning

I detta betänkande behandlar utskottet proposition 2004/05:98 om riktlinjer för marknadskontroll av produkter, m.m. Utskottet tillstyrker samtliga förslag i propositionen. Det innebär bl.a. att utskottet ställer sig bakom förslaget om riktlinjer för en tydligare styrning av marknadskontrollen av produkter. Enligt utskottets mening är en aktiv marknadskontroll angelägen. Utskottet bifaller även förslagen till ändring dels i tullagen, dels i lagen om teknisk kontroll. Den förstnämnda ändringen innebär att den nu gällande bestämmelsen om att Tullverket på begäran och utan föregående sekretessprövning skall tillhandahålla ett antal uppräknade marknadskontrollmyndigheter uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör import eller export av varor, utvidgas till att omfatta ytterligare myndigheter. Den föreslagna ändringen i lagen om teknisk kontroll innebär ett tydliggörande när det gäller att Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac) handhar ackreditering av certifieringsorgan för certifiering av alla typer av ledningssystem.

Inga reservationer har avgetts med anledning av utskottets ställningstagande.

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut.....	3
Redogörelse för ärendet.....	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Bakgrund.....	4
Propositionens huvudsakliga innehåll.....	4
Utskottets överväganden.....	5
Propositionen.....	5
Bakgrund.....	5
Marknadskontroll m.m. enligt EU:s system.....	5
Den svenska organisationen för marknadskontroll.....	7
Regeringens förslag.....	8
En tydligare styrning av marknadskontrollen.....	8
Samverkan med Tullverket.....	9
Ackreditering av certifieringsorgan för certifiering av ledningssystem.....	10
Konsekvenser av förslagen.....	10
Utskottets ställningstagande.....	10
Inledning.....	10
Riktlinjer för styrningen av marknadskontrollen av produkter.....	11
Samverkan med Tullverket.....	11
Ackreditering av certifieringsorgan.....	11
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag.....	12
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag.....	13

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Riktlinjer för styrningen av marknadskontrollen av produkter

Riksdagen godkänner de föreslagna riktlinjerna för en tydligare styrning av marknadskontrollen av produkter. Därmed bifaller riksdagen proposition 2004/05:98 punkt 3.

2. Samverkan med Tullverket

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i tullagen (2000:1281). Därmed bifaller riksdagen proposition 2004/05:98 punkt 1.

3. Ackreditering av certifieringsorgan

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1992:1119) om teknisk kontroll. Därmed bifaller riksdagen proposition 2004/05:98 punkt 2.

Stockholm den 24 maj 2005

På näringsutskottets vägnar

Marie Granlund

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Marie Granlund (s), Per Bill (m), Ingegerd Saarinen (mp), Nils-Göran Holmqvist (s), Eva Flyborg (fp), Berit Högman (s), Lennart Beijer (v), Karl Gustav Abramsson (s), Ulla Löfgren (m), Carina Adolfsson Elgestam (s), Yvonne Ångström (fp), Anne Ludvigsson (s), Anne-Marie Pålsson (m), Lars Johansson (s), Reynoldh Furustrand (s), Håkan Larsson (c) och Lars Lindén (kd).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I detta betänkande behandlas proposition 2004/05:98 om riktlinjer för marknadskontroll av produkter, m.m.

Inga motioner har väckts med anledning av propositionen.

Bakgrund

I mars 2003 beslutade regeringen att tillkalla en särskild utredare (f.d. statssekreterare Hans-Eric Holmqvist) med uppdrag att utreda den framtida organisationen och finansieringen av marknadskontrollen av varor (dir. 2003:34). Utredningen, som antog namnet Marknadskontrollutredningen, lade i april 2004 fram betänkandet Tillsyn för säkrare varor och öppna marknader (SOU 2004:57). Betänkandet har därefter remissbehandlats.

Vidare har Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac) för regeringen påtalat behovet av en ändring av bestämmelsen i 14 § lagen om teknisk kontroll. Ingen som getts tillfälle att lämna synpunkter på förslaget till ändring i nämnda lag har haft något att erinra mot förslaget.

Då de föreslagna lagändringarna av regeringen bedöms vara av enkel beskaffenhet – den ena ändringen innebär att ytterligare myndigheter läggs till i en redan befintlig lag, medan den andra ändringen innebär ett tydliggörande av vad som redan gäller i dag – har inte Lagrådets yttrande inhämtats.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås allmänna riktlinjer för myndigheters marknadskontroll av produkter i Sverige. Syftet med riktlinjerna är att åstadkomma en tydligare styrning av marknadskontrollen.

Vidare föreslås en ändring i tullagen som innebär att Tullverket på begäran och utan föregående sekretessprövning skall tillhandahålla ett antal uppräknade marknadskontrollmyndigheter uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör import eller export av varor. Ändringen innebär att den nuvarande bestämmelsens tillämpningsområde utvidgas till att omfatta ytterligare myndigheter.

För att tydliggöra att Swedac handhar ackreditering av certifieringsorgan för certifiering av alla typer av ledningssystem föreslås i propositionen slutligen en ändring i lagen om teknisk kontroll.

Utskottets överväganden

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bör godkänna de föreslagna riktlinjerna för styrning av marknadskontrollen av produkter. Enligt utskottet är en aktiv marknadskontroll angelägen.

Riksdagen bör även anta regeringens förslag om ändring i tull-lagen. Utskottets uppfattning är att ett effektivt samarbete mellan Tullverket och marknadskontrollmyndigheterna är av stor betydelse för en fungerande marknadskontroll.

Riksdagen bör avslutningsvis anta regeringens förslag om ändring i lagen om teknisk kontroll. Utskottet har inget att erinra mot förslaget.

Propositionen

Bakgrund

Inom EU har krav som ställs på produkter inom olika områden harmoniserats genom olika EG-direktiv. Sådana direktiv syftar till att säkerställa en hög skyddsnivå för människors hälsa och säkerhet m.m. samt att främja en fri rörlighet för varor inom unionen. Direktiven förutsätter att medlemsstaterna vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att endast produkter som uppfyller ställda krav släpps ut på marknaden och tas i bruk. Detta innebär att tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna skall övervaka marknaden i syfte att upptäcka och kunna ingripa mot produkter som inte uppfyller lämpliga krav, s.k. marknadskontroll.

Med marknadskontroll avses stickprovskontroll av produkter efter att dessa släppts på marknaden i syfte att säkerställa att produkterna uppfyller ställda krav. Marknadskontroll syftar både till att tillvarata konsumenternas och andra användares intressen och till att förhindra oseriösa företag och illojal konkurrens på marknaden. Kontrollen innefattar dels att tillsynsmyndigheten, genom direkta eller indirekta metoder, övervakar de produkter som finns på marknaden, dels att myndigheten kan vidta korrigerande åtgärder, frivilliga eller tvingande, mot en produkt och dess tillverkare, om det framkommer att produkten inte uppfyller ställda krav.

Marknadskontroll m.m. enligt EU:s system

Produktdirektiven har utformats enligt två olika lagstiftningsmetoder, den s.k. gamla metoden respektive den s.k. nya metoden för teknisk harmonisering. Äldre EG-direktiv som harmoniserar produktkrav innehåller som regel mycket detaljerade tekniska krav på varor och ibland även krav på för-

handsgodkännande av produkter. Dessa direktiv brukar benämnas direktiv enligt den gamla metoden. I maj 1985 antogs genom en rådsresolution en ny metod för teknisk harmonisering på varuområdet, den nya metoden. Direktiv enligt denna metod innehåller endast de grundläggande krav som en produkt skall uppfylla, de s.k. väsentliga kraven, samt det kontrollförfarande som produkten måste genomgå för att släppas ut på marknaden. Direktiv enligt den nya metoden innehåller som regel krav om att produkter som omfattas av direktiven skall vara CE-märkta. Det finns i dag drygt 20 direktiv som är utformade enligt den nya metoden. Dessa hanteras av ett flertal myndigheter.

Direktiven enligt den nya metoden medför en skyldighet för medlemsstaterna att organisera och bedriva övervakning av marknaden på ett tillräckligt effektivt sätt och i tillräcklig omfattning för att upptäcka produkter som inte uppfyller ställda krav och ingripa mot sådana produkter. Hur medlemsstaterna skall organisera marknadskontrollen bestäms emellertid inte i direktiven. Kring direktiven har det dock utvecklats vissa riktlinjer. Under senare år har det visat sig att olika strategier och ambitionsnivåer för marknadskontrollen tillämpas inom olika medlemsstater och inom olika sektorer. Mot denna bakgrund har kommissionen och medlemsstaterna funnit behov av att se över systemet. Inom ramen för den pågående översynen av den nya metoden har förslag till åtgärder aviserats för att stärka och samordna marknadskontrollen. För närvarande pågår diskussioner mellan kommissionen och medlemsstaterna om hur ett gemensamt ramverk för marknadskontroll kan utformas. Enligt vad som anförs i propositionen kommer den pågående revideringen av systemet med största sannolikhet att medföra skärpta krav på en samordnad marknadskontroll.

I januari 2002 trädde direktivet om allmän produktsäkerhet (2001/95/EG) i kraft, och det ersatte fr.o.m. den 15 januari 2004 det tidigare direktivet med samma namn. Direktivet syftar till att säkerställa en hög skyddsnivå för konsumenternas hälsa och säkerhet och att förbättra den inre marknadens funktion genom att undanröja handelshinder. Införlivandet av direktivet i den svenska lagstiftningen har främst skett genom den nya produktsäkerhetslagen (2004:451). Direktivet om allmän produktsäkerhet är tillämpligt på samtliga produkter som omfattas av direktivets definition och som är avsedda för konsumenter eller under rimligen förutsebara förhållanden kan komma att användas av konsumenter, oavsett om produkten är avsedd för dem eller inte. Direktivet skall tillämpas när specifika bestämmelser om berörda produkter saknas i annan gemenskapslagstiftning. Om en produkt omfattas av annan produktsäkerhetslagstiftning på gemenskapsnivå skall direktivet tillämpas för sådana aspekter och risker som inte täcks av den andra lagstiftningen. Vidare innehåller direktivet uttryckliga och specifika regler om medlemsstaternas skyldigheter att organisera och utföra marknadskontroll.

Inom områden där EU inte har antagit harmoniserade produktregler kan medlemsstaterna tillämpa nationella bestämmelser, under förutsättning att de är förenliga med EG-fördraget.

Den svenska organisationen för marknadskontroll

Våren 1994 godkände riksdagen (prop. 1993/94:161, bet. 1993/94:NU21) riktlinjer för organisationen av en marknadskontroll av produkter. I propositionen gjordes bedömningen att ansvaret för marknadskontrollen skulle fördelas på befintliga myndigheter och fastställas för varje myndighet i författningar som styr dess verksamhet. Enligt riktlinjerna skulle en särskild myndighet utses till samordnings- och kontaktorgan för de marknadskontrollerande myndigheterna. Till samordningsorgan utsågs Swedac. Vidare fastställdes att finansieringen av marknadskontrollen skulle utformas sektor för sektor med hänsyn till rådande förhållanden. Så långt som möjligt skulle finansieringen ske genom avgifter.

De allmänna principer för marknadskontrollen som slogs fast år 1994 tillämpas i dag för myndigheternas marknadskontroll enligt såväl produktsäkerhetslagen med följdförfattningar som speciallagstiftning om produktsäkerhet. Det innebär att ansvaret för marknadskontroll i dag i huvudsak är fördelat mellan olika sektorsmyndigheter. Ett dussintal myndigheter berörs av författningar som baseras på produktdirektiv enligt den nya metoden eller liknande direktiv. Krav på myndigheterna att utföra marknadskontroll följer som regel av myndigheternas författningsreglerade tillsynsansvar. Marknadskontrollen finansieras i dag genom anslag eller via uttag av avgifter i någon form.

Myndigheternas marknadskontrollverksamhet eller annan tillsyn är organiserad på olika sätt. Inom vissa sektorer bedrivs den operativa kontrollen, eller delar av denna, enligt lagstiftningen av kommunerna. Vissa myndigheter förfogar över regionala organisationer som i olika omfattning används i marknadskontrollen. Många myndigheter saknar dock en lokal organisation för marknadskontroll, och den geografiska täckningen av kontrollen måste tillgodoses av andra myndigheter.

Enligt förordningen (1996:81) med instruktion för Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll är Swedac samordnings- och kontaktorgan för svensk marknadskontroll. Swedac skall samverka med berörda myndigheter vid planering och genomförande av sådan kontroll samt bevaka och aktivt delta i internationellt samarbete inom sitt ansvarsområde. Marknadskontrollrådet vid Swedac, där representanter för alla berörda sektorsmyndigheter samt näringsliv, konsumentorganisationer och arbetsmarknadsparter inbjuds att delta, är ett forum för information och erfarenhetsutbyte.

Regeringens förslag

En tydligare styrning av marknadskontrollen

Enligt regeringen är det av stor vikt att myndigheterna har möjligheter att utföra marknadskontroll i erforderlig omfattning. I propositionen görs bedömningen att marknadskontrollen kräver en förbättrad styrning från regeringens sida och att ambitionsnivån för marknadskontrollen måste klargöras. Regeringen avser att tydliggöra målet för myndigheternas marknadskontroll i en ny förordning om marknadskontroll. Målet skall vara att marknadskontrollen skall genomföras i den omfattning som fordras för att säkerställa att varor som finns på marknaden uppfyller ställda krav. Förordningen skall klargöra myndigheternas åligganden vad gäller marknadskontroll och ange vilka myndigheter som är marknadskontrollmyndigheter. Utöver det generella målet skall mer specifika mål för varje sektorsmyndighet kunna uppställas, anføres det i propositionen. Vidare görs bedömningen att myndigheternas rapportering om marknadskontroll bör inbegripas i deras årliga återrapportering till regeringen och att mål- och återrapporteringskrav för marknadskontroll även bör anges i regleringsbrevet för berörda myndigheter.

När det gäller marknadskontrollens organisation anser regeringen att det är att föredra att ansvaret för marknadskontrollen bibehålls hos sektorsmyndigheterna framför att det inrättas en enda marknadskontrollmyndighet. Som huvudregel skall gälla att den myndighet som ansvarar för regelgivningen inom ett visst område även skall ansvara för marknadskontrollen inom detta område. För att kunna uppfylla kraven på en effektiv marknadskontroll är det nödvändigt att sektorsmyndigheterna har en organisation som möjliggör att kontroll kan utföras över hela landet. Hur sektorsmyndigheterna väljer att organisera sig ankommer på dessa myndigheter, anføres det i propositionen.

Regeringen gör bedömningen att samordningsfunktionen även fortsättningsvis skall finnas vid Swedac. För att Marknadskontrollrådet skall få en förstärkt samordnande roll anser regeringen att rådet skall utvecklas från att vara ett diskussionsforum till att ha en mer operativ vägledande funktion. Vidare gör regeringen bedömningen att Marknadskontrollrådet årligen bör rapportera till regeringen hur marknadskontrollen har utvecklats.

Hur marknadskontrollverksamheten utformas och finansieras skall enligt regeringen avgöras utifrån de förutsättningar som gäller i varje sektor. Regeringen anser att marknadskontroll skall utföras av sektorsmyndigheterna som ett led i deras ordinarie verksamhet. Mot denna bakgrund skall gälla att marknadskontrollen som huvudregel skall finansieras på samma sätt som myndigheternas övriga verksamhet.

Som riktlinjer för en tydligare styrning av marknadskontrollen av produkter skall sammanfattningsvis gälla följande:

- Marknadskontroll skall genomföras i den omfattning som fordras för att säkerställa att varor som finns på marknaden uppfyller ställda krav.

- Den svenska marknadskontrollorganisationen skall även i fortsättningen i huvudsak bygga på ansvar hos sektorsansvariga myndigheter.
- Hur kontrollorganisationen utformas skall avgöras från sektor till sektor. Marknadskontroll skall i vissa fall kunna utövas i samarbete med annan statlig myndighet, kommun eller privat organ.
- Ett marknadskontrollråd med en horisontell samordningsfunktion skall också i fortsättningen finnas vid Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac). Rådet skall få en tydligare förstärkt samordnande roll.
- Marknadskontroll skall utföras av sektorsmyndigheterna som ett led i dessas ordinarie verksamheter. Som huvudregel skall gälla att marknadskontrollen skall finansieras på samma sätt som myndighetens övriga verksamhet.

Samverkan med Tullverket

Regeringen anser att ett effektivt samarbete mellan Tullverket och marknadskontrollmyndigheterna är av stor betydelse för en fungerande marknadskontroll. Enligt 11 kap. 6 § tullagen (2000:1281) skall Tullverket på begäran tillhandahålla uppgifter som rör import eller export av varor till i bestämmelsen angivna myndigheter. Bestämmelsen innebär att Tullverket skall lämna ut uppgifter till de angivna myndigheterna utan att en föregående sekretessprövning görs. Enligt regeringen skulle samarbetet mellan Tullverket och övriga marknadskontrollmyndigheter underlättas betydligt genom att även dessa myndigheter, utan föregående sekretessprövning, får tillgång till uppgifter från Tullverket som rör import och export av varor. I propositionen föreslås därför att det i nämnda bestämmelse i tullagen skall anges att Tullverket på begäran skall tillhandahålla även följande myndigheter uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör import eller export av varor: Arbetsmiljöverket, Boverket, Elsäkerhetsverket, Järnvägsstyrelsen, Konsumentverket, Naturvårdsverket, Post- och telestyrelsen, Radio- och TV-verket, Sjöfartsverket, Statens räddningsverk, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll samt Vägverket.

I samband med att ytterligare myndigheter tillförs görs även vissa redaktionella ändringar av bestämmelsen samt en ändring till följd av att Statens livsmedelsverk bytt namn till Livsmedelsverket.

I propositionen görs vidare bedömningen att för att rådets förordning (EEG/339/93) om kontroll av produkter som importeras från tredjeland skall fungera effektivt bör det klargöras vilka myndigheter som är nationella myndigheter med ansvar för marknadsövervakning enligt förordningen. Klargörandet bör enligt regeringen ske genom angivande i respektive myndighets instruktion att myndigheten är en sådan myndighet som avses i förordningen. Med stöd av förordningen kan Tullverket hålla kvar produkter som misstänks vara farliga eller annars inte uppfyller kraven enligt lagstiftningen om produktsäkerhet.

Akreditering av certifieringsorgan för certifiering av ledningssystem

Av 14 § andra stycket 2 i lagen (1992:1119) om teknisk kontroll framgår att Swedac skall handa ackreditering av certifieringsorgan för certifiering av produkter, kvalitetssystem eller personal. Bestämmelsen har sitt ursprung i lagen (1989:164) om kontroll genom teknisk provning och om mätning. När bestämmelsen infördes i sin ursprungliga lydelse år 1990 tillämpades ledningssystem endast för kvalitetsstyrning, s.k. kvalitetssystem. Under de senaste åren har den tekniska utvecklingen lett till att ytterligare ledningssystem har utvecklats på basis av ledningssystemet för kvalitet, och det finns numera ledningssystem för bl.a. miljö, arbetsmiljö, energi och informations-säkerhet. Regeringen föreslår därför att det skall tydliggöras att Swedac handhar ackreditering av certifieringsorgan för certifiering av alla typer av ledningssystem. Detta skall ske genom att begreppet kvalitetssystem i nämnda bestämmelse i lagen om teknisk kontroll ersätts med begreppet ledningssystem. Genom denna ändring kommer det tydligt att framgå att Swedac handhar ackreditering av certifieringsorgan för certifiering av alla typer av ledningssystem.

Konsekvenser av förslagen

Enligt regeringens bedömning kan en tydligare styrning av myndigheternas marknadskontroll för att uppfylla föreskrivna krav och åstadkomma en mer effektiv marknadskontroll komma att medföra att ökade resurser måste tillföras marknadskontrollverksamheten. Hos några myndigheter kan kostnadsökningar finansieras inom ramen för befintliga anslag eller avgiftssystem. Inom områden där den befintliga marknadskontrollen är anslagsfinansierad är det enligt regeringen i dagsläget inte möjligt att införa avgiftsfinansiering. För att uppnå en nödvändig nivå på anslagsfinansierad marknadskontroll krävs motsvarande ambitionshöjning. Denna bör, enligt vad som anförs i propositionen, ske successivt och på sådant sätt att myndigheterna ges tillfälle att genomföra de åtgärder som krävs för att uppnå kraven enligt EG-direktiv eller som i övrigt ställs.

Lagförslagen som avser samverkan mellan Tullverket och marknadskontrollmyndigheterna respektive ackreditering av certifieringsorgan för certifiering av ledningssystem bedöms av regeringen inte innebära några ökade kostnader för staten.

Utskottets ställningstagande**Inledning**

Utskottet behandlar först förslaget om riktlinjer för styrning av marknadskontrollen av produkter och därefter de föreslagna lagändringarna som rör samverkan med Tullverket respektive ackreditering av certifieringsorgan.

Riktlinjer för styrningen av marknadskontrollen av produkter

När det gäller förslaget i propositionen rörande riktlinjer för styrningen av marknadskontrollen av produkter vill utskottet anföra följande. En av hörnstenarna inom EU är principen om varors fria rörlighet. För att uppnå fri varurörlighet har EU skapat enhetliga regler för produktkrav på de flesta områden. Kontroll av att reglerna efterlevs är en förutsättning för att konsumenterna och företagen skall ha förtroende för systemet. Även ur ett nationellt perspektiv samt utifrån konsument- och användaraspekter är det nödvändigt att frågan ges prioritet för att undvika att produkter som inte uppfyller ställda krav, och därigenom kan innebära en risk för människors liv och hälsa, cirkulerar på marknaden. En aktiv marknadskontroll är enligt utskottets mening således angelägen. Utskottet ställer sig därför bakom de föreslagna riktlinjerna.

Med det anförda tillstyrks propositionen i här aktuell del.

Samverkan med Tullverket

Även utskottet är av den uppfattningen att ett effektivt samarbete mellan Tullverket och marknadskontrollmyndigheterna är av stor betydelse för en fungerande marknadskontroll. Enligt utskottets uppfattning är det uppenbart att en ordning där uppgifterna kan lämnas till även de i propositionen föreslagna myndigheterna, utan en prövning av Tullverket i varje enskilt fall, innebär att arbetet kan bedrivas på ett effektivare sätt. Utskottet har därför inget att erinra mot regeringens förslag och tillstyrker således den föreslagna ändringen i tullagen.

Ackreditering av certifieringsorgan

Utskottet har heller inget att erinra mot förslaget att tydliggöra att Swedac handhar ackreditering av certifieringsorgan för certifiering av alla typer av ledningssystem, varför det tillstyrks.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2004/05:98 Riktlinjer för marknadskontroll av produkter, m.m.:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i tullagen (2000:1281).
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1992:1119) om teknisk kontroll.
3. Riksdagen godkänner de föreslagna riktlinjerna för en tydligare styrning av marknadskontrollen av produkter (avsnitt 7).

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1. Förslag till lag om ändring i tullagen (2000:1281)

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 6 § tullagen (2000:1281) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

11 kap.

6 §¹

Tullverket skall på begäran tillhandahålla Sveriges Riksbank, Skatteverket, Läkemedelsverket, Statens Livsmedelsverk, Statens jordbruksverk, Kommerskollegium, kronofogdemyndighet, Statistiska centralbyrån, Kemikalieinspektionen och Fiskeriverket uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör import eller export av varor. Tullverket skall vidare på begäran tillhandahålla Säkerhetspolisen uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör export av varor.

Tullverket skall på begäran tillhandahålla följande myndigheter uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör import eller export av varor: Arbetsmiljöverket, Boverket, Elsäkerhetsverket, Fiskeriverket, Statens jordbruksverk, Järnvägsstyrelsen, Kemikalieinspektionen, Kommerskollegium, Konsumentverket, kronofogdemyndighet, Livsmedelsverket, Läkemedelsverket, Naturvårdsverket, Post- och telestyrelsen, Radio- och TV-verket, Sveriges riksbank, Statens räddningsverk, Skatteverket, Sjöfartsverket, Statistiska centralbyrån, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll och Vägverket. Tullverket skall vidare på begäran tillhandahålla Säkerhetspolisen uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör export av varor.

Denna lag träder ikraft den 1 januari 2006.

¹ Senaste lydelse 2003:732.

2. Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1119) om teknisk kontroll

Härigenom föreskrivs att 14 § lagen (1992:1119) om teknisk kontroll skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 §²

Med ackreditering avses i denna lag en förklaring att ett organ är kompetent att utföra den verksamhet som ackrediteringen avser.

Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll handhar ackreditering av

1. laboratorier för provning eller mätning,
2. certifieringsorgan för certifiering av produkter, *kvalitetssystem* eller personal,
2. certifieringsorgan för certifiering av produkter, *ledningssystem* eller personal,
3. besiktningsorgan för besiktning eller liknande kontroll.

Vid ackreditering skall tillämpliga europeiska eller internationella standarder iakttas.

Organ, som skall medverka i viss författningsreglerad teknisk kontroll eller liknande verksamhet, får ackrediteras även enligt föreskrifter som meddelas särskilt för detta ändamål av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Denna lag träder ikraft den 1 januari 2006.

² Senaste lydelse 1995:1021.